

Schiaffino" slijedi da naručitelj, koji prezentira teretnicu, ima pravo, da se pozove na zakon od 1936. Na taj način naručitelj ima u držanju teretnice mogućnost da izigra obveze, koje je primio potpisujući charter-partiju, ukoliko su one u suprotnosti sa Zakonom od 1936.

Ž.M.

Guy Fraikin: POVODOM KLAUZULA O DISPEČU
(A propos des clauses de Despatch-Money)
DMF 1960, str. 131-137

Članak je objavljen povodom arbitražne presude u predmetu broda "Selamet" (koja je objavljena odmah na slijedećim stranim izdanjima članka), a predmet mu je raspravljanje o pitanju, na koji se način ima računati vrijeme za dispeč, tj. da li se imaju obuhvatiti i uštedjeni slobodni dani (nedjelje i praznici) ili ne.

Autor izlaže najprije tezu kreatora iz spomenute presude, koji smatraju, da treba u "uštedjeno vrijeme" uračunati i dane, kada se ne radi, a zatim tezu broдача, prema kojoj se ti dani imaju isključiti od uračunavanja za dispeč.

Jedan od argumenata u korist teze broдача autor vidi u tome, što ti slobodni dani nisu bili, prema charter-partiji, uračunati u stojnice, te prema tome naručitelji ne mogu tražiti, da ti isključeni dani, koji kod izračunavanja stojnica ne bi padali na njihov teret, budu s druge strane pridodani odobrenom vremenu po charter-partiji za računanje dispeča. Međutim klauzula charter-partije, koja regulira dispeč, spomenula je samo "all time saved" (sve uštedjeno vrijeme), bez ikakve dalje specifikacije.

Zbog toga su i arbitri u tom sporu, smatrajući, da je takva odredba klauzule charter-partije imala za svrhu poticanje naručitelja odnosno kreatora na rad i za vrijeme slobodnih dana, odlučili u njihovu korist.

Autor se s tom odlukom ne slaže, i iznosi detaljno svoje protivno stanovište, koje je jednako stanovištu broдача iz pomenutog spora, a koje je autor tamo i zastupao.

U članak je uklopljena i razmatranje nekih slučajeva iz dosadanje judikature s izvodima iz obrazloženja. Prikaz arbitražne odluke, koja je bila povod ovom sporu, donosimo i mi u ovom broju.

Ž.M.